

Motion till riksdagen 2019/20:555

av Adam Marttinen m.fl. (SD)

Krafttag mot radikalism, extremism och terrorism

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpt regelverk och tillsyn gällande bidrag till ideella föreningar och trossamfund och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa det offentliga samhällets legitimering av och anpassning till den islamistiska ideologin och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förbud mot heltäckande klädsel och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förbud mot att bära slöja i förskolor och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förbud mot böneutrop och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka Forum för levande historias uppdrag och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell handlingsplan kring radikalisering och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökat stöd till närstående och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökat stöd till verksamheter som syftar till att få fram externa medlare och mentorsprogram och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbättrat utbildningsstöd för myndighetspersonal och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka stödet till forskning och utvärdera befintliga insatser och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om registrering av att en person sympatiserar med en terrororganisation, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rapporteringsplikt och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förbud mot propaganda för terrorism och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbud mot rättfärdigande av terrorhandlingar och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffa varje form av deltagande i terrororganisation och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffa varje form av samröre med terrororganisation och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff för terroristbrott och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återkallande av medborgarskap vid terroristbrott och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om omhändertagande av resenärer från terrorkontrollerade områden och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hemlig dataavläsning och signalspaning och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Säkerhetspolisen direkttillgång till Migrationsverkets asylsystem och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning vid terroristbrott och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda utvisningsavtal med tredjeland och tillkännager detta för regeringen.

25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda avtal om utvisning med garantier och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fördjupad samverkan inom Norden och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om gränskontroller och Schengensamarbetet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna var tidigt ute och varnade för riskerna som öppna gränser, mångkulturalism och ett underfinansierat rättsväsende medför gällande framväxten av extremism och terrorism. Det var först när det var för sent, när Sverige redan drabbats, som de andra partierna vaknade upp. Trots detta uppvaknande är inte Sverige mindre utsatt i dag än i går. I takt med att IS besegrades internationellt flyttades kampen till vår bakgård, där vi till följd av tidigare regeringars bristande insikt, och vilja att agera, nu har hundratals terrorister med praktisk erfarenhet av terrorn i IS och tusentals därutöver som delar deras åsikter.

Nu krävs det, mer än någonsin, att vi ligger steget före och driver igenom politik som bekämpar den destruktiva utvecklingen, att vi inte bara förbereder oss för terroråd utan förekommer dem. För att nå dit krävs utökade resurser till rättsväsendet för att stärka arbetet med att upptäcka, utreda och bestraffa terrorbrott, det behövs utökade verktyg för de brottsbekämpande myndigheterna, men framför allt krävs det att politikerna anpassar sig efter hur verkligheten ser ut – inte hur de önskar att den skulle se ut.

Förebyggande åtgärder

Det förebyggande arbetet mot terrorism består delvis av underrättelsearbetet som Säkerhetspolisen bedriver genom att inhämta, bearbeta och analysera information för att ge kunskap om extremisters aktiviteter och planer samt deras förmåga att genomföra dessa. Det består även av åtgärder för att upptäcka, förhindra och motverka radikaliserings i samhället i allmänhet.

Skärpt regelverk och tillsyn gällande bidrag till ideella föreningar och trossamfund

Terrorism och extremism är i grunden ideologiskt motiverade varpå det behövs ett regelverk som i ett tidigt skede upptäcker och motverkar framväxten av de extrema ytterkanterna gällande politik eller religion. Alltför ofta uppmärksammas det att ideella föreningar eller trossamfund bjuder in predikanter som sprider antisemitiska eller antidemokratiska budskap, eller förhållig islamistisk extremism.

Den svenska staten ska aldrig finansiera framväxten av eller underlätta och befrämja våldsbejakande extremism och antidemokratiska värderingar. Regelverket och tillsynen gällande bidrag till ideella föreningar och trossamfund måste därför skärpas.

Stoppa det offentliga samhällets legitimering av och anpassning till den islamistiska ideologin

Den största segregationen i Sverige är den kulturella. Det går inte att bortse från att det har kommit många människor hit från andra länder som uppskattar vår välutvecklade välfärd och vårt starka sociala skyddsnät. Människor som i vissa fall inte alls tycker om svenska värderingar som jämställdhet eller individens frihet. I den kulturella segregationen har extremismen blomstrat, och med den har det uppkommit nya krav på särbehandling. I stället för tydliga riktlinjer för vad som bör tolereras har det mesta accepterats, i mångkulturalismens namn.

Tydlighet är viktigt. Därför vill Sverigedemokraterna förbjuda könssegregerade verksamheter, icke-medicinsk betingad omskärelse av barn samt servering av kött från djur som slaktats utan bedövning. Detta ska aldrig förekomma inom offentligt finansierade verksamheter.

Förbud mot heltäckande slöja

Svenska demokratiska, kulturella och sekulära värderingar ska försvaras för att förhindra att människor leds in i extremism. I ett antal europeiska länder, däribland Danmark, Belgien, Frankrike, Lettland och Österrike, råder förbud mot att bära ansiktstäckande plagg. Extremistiska och kvinnoförtryckande symboler som värderingsstyrd slöja hör inte hemma i det offentliga rummet och ska därmed vara förbjudet på allmän plats.

Förbud mot slöja i skolor

Det har på senare tid uppmärksammats att föräldrar i allt större utsträckning vill att deras minderåriga barn ska bära slöja. I en granskning som Göteborgs-Posten genomförde svarade 27 av 40 förskolor att de kunde tänka sig att kontrollera, tillrättavisa eller tvinga på barn slöja.

Barn som växer upp i utanförskapsmiljöer har väsentligt sämre förutsättningar att lyckas i det svenska samhället. Denna i grunden orättvisa ordning leder till hopplöshet och frustration. Segregation och utanförskap är islamismens mylla. Skolan blir en viktig plats för de barn som växer upp i utanförskapsområden. Här kan de komma i kontakt med det svenska samhället och bekanta sig med majoritetssamhällets normer och regler. För- och grundskolan ska verka för att bryta segregation och vara en plats där barn i särskilt utsatta områden får möjlighet att bekanta sig med det svenska samhället. Den får aldrig bidra till att upprätthålla segregering, hedersrelaterade strukturer och tvingande normer från avlägsna kulturer. Därför bör man inte tillåta slöja på barn i för- och grundskolan.

Förbud mot böneutrop

Kyrkan och kristendomen har under närmare tusen år haft stor betydelse för den svenska kulturen. Att förneka kyrkan och dess historiska betydelse för Sverige är att förneka en stor del av vår kultur. Kyrkan och kristendomen har en särställning av denna anledning.

Det muslimska böneutropet har inte samma ställning varken historiskt eller kulturellt utan är ett relativt nytt fenomen i Sverige. En utbredd uppfattning är att påtvingad religiös propaganda på ett språk man inte förstår är ett otrevligt och störande inslag i stadsbilden. Det bör därför inte beviljas några tillstånd för muslimska böneutrop.

Utöka Forum för levande historias uppdrag

Forum för levande historia har ett uppdrag att främja arbetet med demokrati, tolerans och mänskliga rättigheter och har särskilt till uppgift att informera om Förintelsen och kommunistiska regimers brott mot mänskligheten. Detta arbete är positivt då en grundsten i arbetet mot extremism är kunskap.

Uppdraget för Forum för levande historia bör därför utökas till att, utöver att lyfta höger- och vänsterextremismens illgärningar, även lyfta islamismens antidemokratiska

natur och brott mot mänskligheten. Detta för att förhindra att unga radikaliserar till följd av ett förhållande av islamismen.

Nationell handlingsplan kring radikaliserings

Kriminalvården har vid ett flertal tillfällen fått i uppdrag att utveckla sitt arbete för att motverka och förebygga radikaliserings och våldsbejakande extremism. Detta är positivt men det måste även finnas en enhetlig plan som även inkluderar hur kommunala, regionala och statliga enheter ska agera kring radikaliserings.

En nationell handlingsplan för arbetet med att upptäcka och motverka radikaliserings behövs för att säkerställa fullgod beredskap och tydlig ansvarsfördelning när en person som uppvisar tecken på radikaliserings uppmärksammas.

Utökad stöd till närstående

Utöver en nationell handlingsplan krävs det tydlig information om hur exempelvis föräldrar, vänner och bekanta ska agera och vilket stöd de kan förväntas få när en person i deras umgängeskrets är på väg att dras in i nätverk präglade av våldsbejakande extremism.

Sverigedemokraterna anser att det ska finnas en instans att vända sig till när man vill rapportera in ett ärende rörande extremism och att denna instans ska samordna myndigheterna som på något sätt ansvarar för att motverka radikaliserings och återkoppla till berörd person. Vidare bör lämplig myndighet ta fram lättläst information om hur man som närstående ska agera när man uppmärksammar extremism.

Utökad stöd till verksamheter som syftar till att få fram externa medlare och mentorsprogram

Myndigheter kan göra en del för att upptäcka och motverka radikaliserings, men för att få ett brett genomslag krävs det även ett understöd från övriga samhället. Effektiva åtgärder för att förhindra radikaliserings och uppmuntra till avradikaliserings är dialog och personliga relationer. Detta har vi redan sett i program i privat regi som syftar till att hjälpa radikaliserade personer att lämna en extrem våldsbejakande miljö.

För att stärka arbetet med avradikaliserings vill bör, parallellt med att utöka kommunala och regionala verksamheters arbete, även det statliga stödet till privata verksamheter inom området utökas.

Förbättrat utbildningsstöd till myndighetspersonal

I takt med att problemet med radikaliseringsökning har vi kunnat se en brist i kompetens kring hur myndighetspersonal ska upptäcka radikaliserings-tecken och sätta in behandling snabbt är den bästa åtgärden för att förhindra radikaliserings-tecken.

Sverigedemokraterna vill därför se ett förbättrat utbildningsstöd till den myndighetspersonal som troligen kan komma i kontakt med personer som uppvisar tecken på radikaliserings-tecken.

Rapporteringsplikt

Sverige står ut jämfört med övriga Europa när det kommer till människor som har rest, eller planerat att resa, för att ansluta sig till en terroristorganisation. Resan och förberedelse till resan är straffbelagd med det saknas ett verktyg för de som befinner sig i riskzonen men där gärningen inte är tillräckligt långt gånge för att det ska kunna bedömas som förberedelse till terrorresa. En utredning bör genomföras om möjligheten att i likhet med Tyskland införa löpande rapporteringsplikt till polisen för personer som på sannolika skäl kan misstänkas planera en terrorresa.

Brottsbekämpning

Förbud mot propaganda för terrorism

Propaganda för terrorism sprids i dag i sociala medier, i religiösa församlingar och i många andra sammanhang. Medan det är förbjudet att uppmana till terroristbrott enligt lagen om straff för offentlig uppmaning menar Sverigedemokraterna att det finns skäl att utreda hur man på ett mer omfattande plan kan förhindra propaganda för terrorism eller terroristorganisationer. Det gäller exempelvis sådana fall där gärningsmannen inte uppmanar direkt till sådan brottslighet men ändå propagerar för deltagande i organisationer som kan bedömas utgöra terroristorganisationer.

Förbud mot rättfärdigande av terrorhandlingar

Medan ett förbud mot propaganda för terrorism på ett bredare sätt kan straffa dem som uppmanar och uppmuntrar till terrorism anser Sverigedemokraterna att vi även behöver titta närmare på de som rättfärdigar terrorhandlingar. Frankrike har exempelvis en sådan

lagstiftning som nyttjades i samband med det senaste terrordådet för att gripa en politiker för det vänsterradikala partiet La France Insoumise som uttalade stöd för mordet på en fransk polis. Ett liknande lagförslag för Sverige är ett välbehövt komplement till nuvarande lagstiftning för att förhindra att terrorism normaliseras ytterligare.

Straffa varje form av deltagande i eller stöd till terroristorganisationer

Det svenska rättssystemet har uppvisat tydliga brister i samband med att hundratals IS-terrorister har återvänt. I stället för att individerna blir lagförda och frihetsberövade har de fått full tillgång till det svenska samhället, till följd av att de hemskheter de begått utomlands har varit svåra att bevisa.

Hålen i lagstiftningen måste täppas till. Varje form av deltagande i, eller stöd till, terrororganisationer eller till organisationer som systematiskt använder våld som politisk metod, i eller utanför Sverige, ska straffas som terroristbrott. Lagrådet avstyrkte vid lagrådsremissen en kriminalisering av deltagande i terrororganisation. Den juridiska argumentationen får förvisso accepteras men resultaten bör inte bli att en sådan lagstiftning inte blir verklighet. Både samröre med terrororganisation och deltagande i terrororganisation bör kriminaliseras, även om det vid utredningen konstateras att en ändring av grundlagen krävs för att så ska ske.

Skärpta straff för terroristbrott

Straffskalorna bör höjas för alla delar rörande terroristbrott (för att ta emot utbildning avseende bl.a. terroristbrott, för att resa eller påbörja en resa till ett annat land än det land där personen är medborgare om avsikten är att begå eller förbereda eller att ge eller ta emot utbildning avseende bl.a. terroristbrott, för att finansiera en sådan resa som avses ovan eller finansiera en person eller en sammanslutning av personer som t.ex. begår terroristbrott, oavsett syftet med finansieringen).

Straffskalorna för både normalgrad och grovt brott bör höjas kraftigt, gällande både minimistraff och maxstraff. Normalgraden bör kunna ge minst fyra års fängelse och grovt brott bör kunna inkludera livstids fängelse, framför allt vad gäller finansiering av en person eller en sammanslutning av personer som t.ex. begår terroristbrott. En sådan straffskärpning är rimlig eftersom planering, logistik och finansiering av terrorism bär en stor del av ansvaret för begångna terrordåd.

Samtidigt instämmer Sverigedemokraterna i Säkerhetspolisens och Polismyndighetens bedömning att undantaget för ringa fall bör tas bort och anser att all finansiering med ifrågavarande syfte och vetskap måste vara straffbar, vad gäller både finansiering av en resa eller en person/sammanslutning av personer.

Återkallande av medborgarskap vid terroristbrott

Sverigedemokraterna har tidigare föreslagit att den som döms för terroristbrott och har dubbelt medborgarskap ska få sitt svenska medborgarskap indraget. Vi vidhåller den inställningen och vill att riksdagen ger detta till känna för regeringen som ska återkomma med ett sådant lagförslag. Möjligheten att dra in medborgarskapet även om det gör en person statslös bör utredas och inkluderas i ett sådant lagförslag.

En fällande dom bör därmed även automatiskt innebära utvisning på livstid för den dömda efter avtjänat straff. I de fall verkställighetshinder föreligger bör avtal upprättas med andra länder dit den utvisningsdömda kan skickas.

Omhändertagande av resenärer från terrorkontrollerade områden

Genom att häkta samtliga som återvänder från terrorkontrollerade områden kan polisen få tid på sig att utreda om de har begått brott eller om de har planerat att begå brott. När det gäller rikets säkerhet bör polisen ha goda möjligheter att förhindra framtida katastrofer, även i tider då det råder personal- eller resursbrist.

Regeringen bör återkomma med ett lagförslag som syftar till att alla som åker till terroristkontrollerade områden eller kan misstänkas ha något med terrorgrupper att göra systematiskt häktas och utreds så snart de återvänder.

Hemlig dataavläsning och signalspaning

2007 års lag om preventiva tvångsmedel är i förhållande till rekryteringslagen och finansieringslagen tillämplig endast i de fall brotten bedöms som grova.

Polismyndigheten och Säkerhetspolisens har framfört att det finns ett behov av att kunna använda åtgärderna även för brott av normalgraden. Även här instämmer vi i att de bör ha möjlighet att använda preventiva tvångsåtgärder och inhämtning av elektronisk kommunikation för normalgraden av de föreslagna brotten.

Sverigedemokraterna vill även se en utredning om FRA ska ges rätt att signalspana även när mottagare och avsändare finns i Sverige. Detta ska gälla specifika personer/enheter efter domstolsbeslut och röra terrorism.

Ge Säkerhetspolisen direkttillgång till Migrationsverkets asylsystem

Säkerhetspolisen behöver direkttillgång till Migrationsverkets asylsystem. Orsaken är att Säkerhetspolisen inte hinner utreda den kraftigt ökade mängden fall av möjliga säkerhetshot som kommer in till myndigheten.

Säkerhetspolisen ansökte i december 2015 om att direkttillgång till Migrationsverkets asylsystem Wilma. Migrationsverket rådgjorde då med Datainspektionen som tillsynsmyndighet eftersom det förelåg osäkerhet om det var tillåtet eller ej.

Det bör tydliggöras i lag att Säkerhetspolisen ska ges direkttillgång till Migrationsverkets asylsystem.

Utvisning vid terroristbrott

Under den senaste tiden har det uppmärksammats att asylsökande som utgör ett terrorhot för Sverige, har kopplingar till terrororganisationer eller begår grova våldsbrott ofta inte kan utvisas till sina hemländer på grund av en uppenbar eller påstådd risk att utsättas för omänsklig behandling. Oftast är det inte möjligt att verifiera om dessa uppgifter stämmer. För att lösa detta bör regeringen ge Utrikesdepartementet i uppdrag att sluta avtal med andra säkra länder om att ta emot personer som utvisas från Sverige men som i enlighet med principen om non-refoulement inte kan tas emot av sitt hemland. Australiensiska erfarenheter med avtal med Papua Nya Guinea och Nauru visar att detta är fullt möjligt och genomförbart och inte står i strid med internationella konventioner.

I likhet med det system Australien tillämpar anser vi att Sverige bör upprätta tredjelandsavtal i syfte att skapa sådana alternativ. Enligt dessa avtal ska länder kunna åta sig att ta emot personer som saknar rätt att vistas i Sverige, som vägrar att frivilligt lämna landet och som av olika anledningar inte kan överföras till något annat land enligt i dag gällande regelverk.

Storbritannien har använt en annan modell för utvisningar av säkerhetsärenden, så kallad ”deportation with assurances”. Denna modell är väl utredd i Storbritannien och väl beprövad vid Europadomstolen. Sverige bör utreda huruvida detta system kan användas för att utvisa personer som idag inte kan utvisas enligt nuvarande regelverk, samt hur sådana länder kan uppmuntras eller påverkas att acceptera sina egna medborgare med garantier om att inte behandla dessa i strid med internationell rätt.

Internationella insatser

Fördjupad samverkan inom Norden

Extremism, radikalisering och terrorism är inte ett lokalt fenomen. Detta framgår tydligt när IS-terrorister från hela Europa rest till Syrien och Irak för att mörda och våldta.

Inrättandet av en årligt återkommande nordisk konferens kring motverkande av våldsbejakande extremism, med utbyte av positiva exempel och erfarenheter, bör resultera i en bättre terrorberedskap i såväl Sverige som våra grannländer.

Gränskontroller och Schengensamarbetet

Den fria rörligheten i EU har varit problematisk för arbetet mot terror. Terrormisstänkta eller personer dömda för terrorbrott har kunnat resa mellan länderna utan någon kontroll, och samtidigt har arbetet för att förhindra att migranter med terrorsympatier reser in i landet varit obefintligt.

För att förhindra att personer som inte har rätt att vistas i Sverige reser in och ut som de behagar krävs det ett fullgott gränsskydd. Sverigedemokraterna vill upprätta detta i form av stadigvarande inre gräns- och ID-kontroller vid de delar av gränsen där migranter kan förväntas anlända. All inkommande trafik med buss, lastbil eller personbil ska kunna kontrolleras av en kraftigt förstärkt gränskontrollorganisation. Endast ID-kort eller pass från viseringsfria länder ska godtas, och i annat fall ska visum eller annan giltig handling för vistelserätt kontrolleras. Regeringen bör därför driva att en omförhandling av Schengensamarbetet ska ske så att samtliga länder kan upprätta ett fullgott gränsskydd i form av stadigvarande inre gränskontroller.

Adam Marttinen (SD)

Katja Nyberg (SD)

Henrik Vinge (SD)

Bo Broman (SD)